

גר אחד בשלמותו, אז רצון אחד של המתחשה [במחלוקת] נתפס [ר"א לפניו ולפיהם, שאור שעה על הכל ובפני לנים באותו רצון נתפס במחלוקת] אוור שלא נתפס ולא נודע, פרט לאותו רצון שהמחשبة תופסת ולא יודעת מה תופסת, אלא שמאיר מתחזק אותו רצון המתחשبة. והכל מתמלא והכל נשלם ומאיר מתחבשם הכל בראוי. ועל זה כתוב (תהלים קמד) אשרי העם שכבה לו וגנו.

מי שזכה להדבק ברפונו כמו זה, יורש את כל העולם. אהוב למעלה ואהוב למטה. תפלותו לא חזרת ריקם. זה מתחטא לבני רבונו כמו בן לפני אביו וועשה לו רצון בכל מה שאריך, ואימתו שולחת על כל הבירות. הוא גוזר והקדוש ברוך הוא מקיים. עליו כתוב (איוב כט) וגבור אמר וניקם לך ועל דרכיך נגה אורה.

ויאמר אלהים יחי אור ויהי אור וגנו. אמר רבי יצחק, מכאן שעקר הקדוש ברוך הוא את הנטיות הלו ושותם, ממשמע שבתוכו ויהי ותורה אמר, אור שבבר היה שנינו, ממשמע שבתוכו ויהי אור. לא כתוב והיה אל ויהי, ושהתקבל בקרוש ברוך הוא באותם דורות של רשעים, גנו לעדרם. וזה שכתוב (תהלים צ) אור ורע לעדרך ולשורי לב שמהה והא אתקבר אלהים יתי אור. וזה שכתוב (ישעיה מא) מי העיר מפורה וגנו.

[נ"א אלהים את האור כי טוב, מה ראה? אמר רבי חייא בפי אשכנזי, ראה במשעי הרישומים וגנו אותו, רבי אמר ונרא אלהים את האור כי טוב לנו מורה, ונרא אלהים את האור, [ג' נ"א ושמל אותם, שבתוכו ויהי אור. מה משמע אור? שבבר היה אור, רבי ותורה אמר, אור לא אמר אלא וזה, ליבור בעבוריהם בירושיא וגנו ליה. רבי אמר ונרא אלהים את האור וניבר אל אמר ר' יצחק בפי ר' יצחק נהיר מפורה וגנו.] אמר ר' יצחק במו שאמרנו, שראה במשעי הרישומים וגנו אותו, רבי אמר ראה שטלק אורה מסוף העולם ועד סוף העולם,

ונשmeta עליה נהיר לו מטה רלעילא, וכלהו נהיר אין בוצינא חדא בשלימו, בדין רעוא חדא דמחשبة (ר"א בחלוקת) אתחפס (ר"א לנו לנו ונחרו וטלק על כל ואנו לנו בהווא רועה בחלוקת אחפס נהיר דלא אתחפס ולא אתייעץ בר ההוא רעו דמחשبة תפיס ולא ידע מה תפיס אלא דאתנהיר ואתבטם ההייא רעו דמחשبة ואתמליליא כלא ואשתיים כלא ואתנהיר ואתבטם פלא כדקה יאות. ועל דא כתיב, (תהלים קמד) אשרי העם שכבה לו וגנו.

מן הדמי לאתדקא במאיר ההי גוונא, יריית עלמין כלחו, רחימה לעילא רחימה למطا, צלותיה לא אהדרא ריקניא, דא אתחטי קמי מאיר כברא קמי אבוי ועביד ליה רועה בכל מה דאטראיך, ואימתה שליט על כל ברין איה גזיר וקדשא בריך הוא עביד. עליה כתיב, (איוב כט) ותגבור אמר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור:

ויאמר אלהים יחי אור ויהי אור וגנו. אמר רבי יצחק מכאן דעתך קדשא בריך הוא להני בטיען (ר"א ותהי לו משמע דכתיב וה) רבי יהודה אמר אור שבבר היה תנן, משמע דכתיב ייחי אור, והיה לא ברבר אלא ויהי. וכבר אסתכל קדשא בריך הוא בגין דרשו ורישיעיא, גנו לה לעדיקיא קרא הוא דכתיב, (תהלים צ) אור ורע לאדריך ולשר לב שמהה והא אתקבר, ויאמר אלהים יתי אור, קרא הוא דכתיב, (ישעיה מא) מי העיר מפורה וגנו. וירא אלהים את האור כי טוב, קאי ראה, אמר רבי חייא בראפרנו חפה בעבוריהם בירושיא וגנו ליה. רבי אבא אמר ונרא אלהים את האור כי טוב לנו מפורה וגנו אותו. ונרא אלהים את האור, (ג' נ"א ושתיל לו דכתיב ויהי אור קאי משמע אור שבבר היה אור. רבי ותורה אמר אור לא נאמר אלא ויהי לומר שבבר היה ובתיב אור ורע לאדריך וני והאי הוא רבי יצחק בראפרנו דחמא בעבוריהם בירושיא וגנו ליה. רבי אבא אמר חפה) **דסליך נהיריה מסיני עולם עד סייפי עולם, וכי**